

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekende partij twee middelen aan.

1. Eerste middel, ontleend aan schending door ECDC van artikel 266 VWEU doordat het niet op de juiste wijze uitvoering heeft gegeven aan het arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken van de Europese Unie in de gevoegde zaken F-159/12 en F-161/12 CJ/ECDC. In dit verband stelt verzoeker met name:
 - dat ECDC, als gevolg van de onomkeerbare wijziging van essentiële omstandigheden, geen terugwerkende kracht mocht verlenen aan het bestreden besluit;
 - dat ECDC het evenredigheidsbeginsel heeft geschonden, daar het bestreden besluit noch geschikt noch nodig was voor de verwezenlijking van het doel zoals dat werd beoogd door het in 2012 nietig verklaarde ontslag;
 - dat ECDC blijk heeft gegeven van een kennelijk onjuiste beoordeling door geen rekening te houden met de aanwervingsfraude door het hoofd van de juridische dienst van ECDC;
 - dat ECDC artikel 22 bis, lid 3, van het Ambtenarenstatuut heeft geschonden door verzoeker te ontslaan omdat hij kort vóór zijn ontslag *in tempore non suspecto* feiten had gemeld die financieel wanbeheer bij ECDC deden vermoeden.
2. Tweede middel, strekkende tot betaling van een vergoeding voor de immateriële schade als gevolg van de schending door ECDC van artikel 266 VWEU en diens bewering dat verzoeker had geprobeerd om nepotisme in de hand te werken.

Hogere voorziening ingesteld op 28 september 2016 door HG tegen het arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken van 19 juli 2016 in zaak F-149/15, HG/Commissie

(Zaak T-693/16 P)

(2016/C 441/32)

Procestaal: Frans

Partijen

Rekwirerende partij: HG (Brussel, België) (vertegenwoordiger: L. Levi, advocaat)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie

Conclusies

De rekwirerende partij verzoekt het Gerecht:

- het arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken van de Europese Unie van 19 juli 2016 in zaak F-149/15 te vernietigen;
- diensgevolge, de in eerste aanleg geformuleerde vorderingen toe te wijzen en dus
 - besluit CMS 13-005 van het tripartiete TABG nietig te verklaren, voor zover daarbij wordt voorzien in de schorsing van de plaatsing in een hogere salaristrap voor een periode van 18 maanden en in de vergoeding van schade die daarbij wordt vastgesteld op 108 596,35 EUR;
 - voor zover nodig, het besluit tot afwijzing van de klacht nietig te verklaren;
 - subsidiair, de financiële sanctie zoals opgenomen in besluit CMS 13-005 te verminderen;
- de verwerende partij te veroordelen tot vergoeding van de geleden immateriële en reputatieschade welke op 20 000 EUR wordt begroot;

- de verwerende partij te verwijzen in alle kosten;
- de verwerende partij te verwijzen in alle kosten van de beide procedures.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van de hogere voorziening voert de rekwirerende partij vier middelen aan.

1. Eerste middel, betreffende rekwirants financiële aansprakelijkheid, ontleend aan niet-nakoming van de motiveringsplicht, daar het Gerecht voor ambtenarenzaken (GVA) zich niet heeft uitgesproken over één van zijn grieven betreffende de schending van het evenredigheidsbeginsel. Voorts heeft het op verschillende punten blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting en de elementen van het dossier verkeerd opgevat.
2. Tweede middel, ontleend aan procedurefouten van de handelingen die de vaststelling van het betwiste besluit voorbereidden en schending van rekwirants rechten van verdediging alsmede niet-nakoming van de motiveringsplicht en onjuiste rechtsopvattingen van het GVA.
3. Derde middel, ontleend aan niet-nakoming van de motiveringsplicht door de Commissie en het GVA.
4. Vierde middel, ontleend aan een verkeerde rechts- en feitelijke opvatting van het GVA met betrekking tot de eerste, jegens rekwirant aanvaarde grief. Voorts is het GVA zijn motiveringsplicht niet nagekomen.

Hogere voorziening ingesteld op 29 september 2016 door de Europese Commissie tegen het arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken van 20 juli 2016 in zaak F-104/15, U (*)/Commissie

(Zaak T-695/16 P)

(2016/C 441/33)

Procestaal: Frans

Partijen

Rekwirerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: A.-C. Simon, F. Simonetti en G. Gattinara, gemachtigden)

Andere partijen in de procedure: U (*) en Europees Parlement

Conclusies

De rekwirerende partij verzoekt het Gerecht:

- het arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken van 20 juli 2016 in zaak F-104/15, U (*)/Commissie, te vernietigen;
- wat de procedure in eerste aanleg betreft en voor zover het Gerecht de zaak in staat van wijzen acht, het beroep ongegrond te verklaren en verzoekster in eerste aanleg te verwijzen in de kosten;
- wat de hogere voorziening betreft, te oordelen dat elke partij de eigen kosten van deze procedure draagt.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van de hogere voorziening voert de rekwirerende partij drie middelen aan.

1. Eerste middel, ontleend aan een onjuiste rechtsopvatting, niet-nakoming van de motiveringsplicht en schending van het verbod om ultra petita te beslissen, voor wat de punten 53-56, 60, 75-78 van het bestreden arrest betreft.

(*) Informatie gewist in het kader van de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens.